

Беседа 5

Смъртта на една птица. Проза и поезия. Търсене на световния разум в природата и живите същества

Санктпетербургски държавен университет

Апарина Светлана, Кобзева Дария,

Ръководител: Мосинец Анастасия, кандидат на фил. науки.

Велико Търново

Къща музей на Емилиян Станев

Къща музей на Емилиян Станев

Емилиян Станев

"Смъртта на една птица" Е. Станев

"От друга страна, не е ли твърде неудобно да ти говоря за подобни неща днес, когато по цялата земя войната отнема хиляди и милиони човешки животы? И няма смъртта на една птица, за която искам да ти разкажа, може да се сравнява със смъртта на едно човешко същество?"

И все пак, струва ми се, че разбрах какво нещо е смъртта именно чрез тая птица, която застрелях по погрешка".

"Смъртта на една птица" Е. Станев

"Едва тогава аз разбрах коя сила беше надвила страха в това създание. То беше ударено смъртно. И когато оловното зърно и проникнало в гърдите му и то е почувствувало идването на смъртта, цялото му същество е било погълнато от приближаването на тая важна минута. <...> В тия няколко минути може би неговата душа е усещала част от оная скръб, която всяко живо същество изпитва пред прага на смъртта".

"Смъртта на една птица" Е. Станев

"Това исках да ти разкажа в оня чудесен есенен ден. Ти си ловец и не ще ме упрекнеш за безцелното убиване на тая птица. Животното ни е потребно да се въздигнем чрез него, но когато човек знае какво нещо е смъртта, вярата в безсмъртното начало на живота спира ръката му и изпълва неговата душа с просветление и обич".

Негованска екопътека

Петър Алипиев

Момин Скок

"Смъртта на една птица" П. Алипиев

Между камъни, коприва,
на цъфтяща трънка,
в местност неорана, дива,
сви си дом кадънка.

Висне над гнездото меко
кукувича прежда.
Лъхне вятър отдалеко,
клончето привежда.

Душно е, гори, припича.
Тя яйцата пази.
Заек някъде притича,
облак тъмен лази.

Ето го - гърми в полята,
слънцето затули,
вятър клонища замята,
град листа обрули.

Падаха връз нея бясно
удари корави.
Ви се тя в гнездото тясно,
но не го остави.

Немощна, криле разпери
до гнездото вънка.
Сутринта овчар намери
мъртвата кадънка.

"Врабчето" И. Тургенев

"Моето куче бавно се приближаваше към него, когато изведнъж, откъсвайки се от близкото дърво, едно старо черногръдо врабче като камък падна пред самата му муцуна и цялото настръхнало, разкривено, с отчаян и жален писък два пъти подскочи към зъбестата зинала уста.

То се хвърли да спасява, заслони със себе си своята рожба... но цялото му мъничко тяло трепереше от ужас, гласецът му беше див и прегракнал, то примираше, то се жертвуваше!"

"Врабчето" И. Тургенев

"Да, не се смейте. Аз благоговеех пред тази мъничка героична птичка, пред нейния любовен порив.

Любовта, си мислех аз, е по-силна от смъртта и от страха пред смъртта. Само любовта крепи и движи живота."

